

רמזים לשולחן (מאת הרה"ג אהרן אליהו שליט"א, ראה הקדמה בעמ' הקודם)

	שו"ע		המקור בגמ'	
	נושא הסימן	נוטריקון		
א. הל' ביקור חולים ורפואה	שלה	שיש לבקר החולים	ביקור חולים [ולבקש עליהם רחמים]	
	שלו	שיש לו רשות לרפא	דיני הרופא	
	שלז	שלא לזעזעו בשמועות רעות	חולה [מסוכן] שקרובו מת [אין מודיעים לו]	
	שלח	שלח חטאים	וידי החולה [שנטה למות]	
	שלט	[כמעט ו] שלט בו [מלאך המוות]	דיני הגוסס ואמירת צידוק הדין	
	ב. הל' משעת מיתה עד הקבורה	שמ	שעת מיתה קורע	דיני קריעה
		שמא	שעת מיתה אונן [עד אחר הקבורה]	דיני אונן
		שמב	שמחה במעונו, [שמוכן בצרכי חופתו וקרובו מת]	מי שהכין צרכי חופתו וקרובו מת [האם יקדימו את החופה וימי המשתה או את האבלות?]
		שמג	שמלאכתם גומרים ומלווים המת [וע"ע ס' ססא]	[בטלים ממלאכה ל]מצוות הלווית המת
		שדמ	שמספיד דברים	חיוב ההספד
שמה		שמאבד החיים	דין המאבד עצמו לדעת ועוד	
שמו		שצלוב על עמוד	מי שקרובו צלוב בעיר לא ידור בה	
שמז		שלושים מקודם זמן חג [יספידוהו]	שלא לעורר על מתו 30 יום לפני הרגל	
שמח		שורפים מלכים חפציהם, מי שלא חפץ שיקברוהו	דין שרפה על המת והאומר אל תקברוני	
שמט		שמזמין טלית ופורסה על המת	איסור הנאה במת ותכריכיו [כשהזמינים לצורך המת ונתנם עליו]	
שנ	שאינו נכרי	דברים שעושים למת [משום עוגמת נפש] ואין בו משום דרכי האגמורי		
שנא	שנקבר איתו	דין כלאים וציצית למת		
שנב	שנקבר בלבן	באיזה בגדים קוברין, ואין האיש מלביש את האשה		
שנג	שנמצא גדול או קטן	מת גדול/קטן - היאך מוציאים ובאיזו מיטה		
שנד	שנדמו - איזה קודם	עיר שיש בה שני מתים איזה קודם		
שנה	שנה האשה, [באשה שנה]	דברים שמשנים באשה יותר מבאיש [אין מניחים מיטתה ברחוב, אין עולים עליה בחבר עיר]		
שנו	שנותר	גבו לצורך המת והותירו		
שנז	שנזדרז בהוצאת המת	איסור הלנת המת ומתי מותר להלינו		
שנח	שנושאי המיטה וחלופיהו...	נושאי המיטה [וחלופיהו וחלופיהו חלופיהו] - פטורים מק"ש ומתפלה		
שנט	שטן	מקום יציאת המת והאבלים [שיש למנוע מנשים לצאת לביה"ק]		
שס	שיש סדר קדימה במת וכלה, [הכלה נותנת ש"ס לחתן]	מת וכלה ו[ברית] מילה, איזה קודם		
שסא	ש"ס [= ת"ת] אבטל	ביטול ת"ת להלווית המת		
שסב	שסובל בארון	לקבור בקרקע, ואם קוברין ב' מתים יחד		
שסג	שלא סובל לגגול, שמותר ליתן סיד על גופת המת	איסור פיגוי המת והעצמות ממקומו		
שסד	שסומך ודורך על הקבר - אסור	איסור הנאה של קבר והאבן והבנין		
שסה	שס"ה מצוות לא תעשה - חייב אך רמ"ח מצוות עשה - פטור, [שסדר הרוחקת הקברים מהעיר - הוא 50 אמה]	החופר קבר פטור מכל מצוות [עשה], וכמה מרחיקין הקברות מהעיר		
שסו	שסוחר [בקבר]	דין המוכר קבר ואשה שירשה קבר ממשפחתה		
שסז	שס"ז זה - קוברים מתי גויים, ש"ס [=ת"ת] זלזול [במת]	קוברים מתי גויים, ושסורר בת"ת בד' אמות של המת או בביה"ק וכן לא ילך שם בתפילין וציצית		
שסח	שסיכום חשבונות וקלות ראש - אסורים בביה"ק.	שלא לנהוג קלות ראש בביה"ק		

מותר לצלם עמודים אלו

המקור בגמ'		שו"ע			ג. הל' תומאת כהן
נוטריקון	המקור	נושא הסימן	נוטריקון	סימן	
שספק טומאה - נד ממנה	נזיר נד. שמחות פ"ד	על איזה טומאה הכהן מוזהר	שמוזהר ספק טומאה	שסט	ד. הל' אבלות [המתחילה אחר הקבורה]
שבור עורפו - כהן אסור	חולין כא.	[שבור עורפו אע"פ שעודנו חי -] חשוב כמת [ומטמא]	שבור עורפו	שע	
שעליו אוהל - יטמא	ביצה י.	דין אהל היאך מביא הטומאה	שעליו אוהל	שעא	
שעבר בדרך - יטמא [לצורך מצווה].	ברכות יט:	היתר טומאה [דרבנן] במקום מצווה, ודין קברי גוים	שעבר בדרך לצורך מצווה	שעב	
שעל גרושתו - כהן באזהרה	יבמות כב:	איזה כהן מוזהר על הטומאה ולאיזה מתים ועד מתי מטמא	שעל גדולים חייב לשמור קטנים	שעג	
שמת על דרכו - יטמא	ברכות יט:	טומאת כהן [למת מצווה לנשיא ולרבו (סע' א-ג)] ועל איזה מת מתאבלין (סע' ד-יא)	שמת על דרכו [מת מצווה]	שעד	
שעת התחלת כל ז'	מו"ק כז.	אימתי מתחיל האבלות	שעת התחלת האבלות	שעה	
כל ז' - באים לנחמו (רמב"ם פ"ג ה"ב)	מו"ק כז:	מצוות ניהום אבלים	שעושה ניהום אבלים	שעו	
טבי [העבד] זכאי היה ר"ג לקבל עליו תנחומים	ברכות טז:	עבדים ושפחות שמתו [זה כשורו - ואין עליהם תנחומי אבלים, אולם על מנוחה-מנחמים].	שמתו עבדיו זה כשורו	שעז	
שהבראה על חבריו כזית	מו"ק כז:	סעודת הבראה	שהבראה על חבריו ושכניו	שעה	
שמוסיף על טוב ומטיב	ברכות מו:	ברכת המזון בבית האבל	שמוסיף על טוב ומטיב	שעט	
שיעורי פרישה ² טובות והנאות	מו"ק טו ¹ :	איסור מלאכה, ושאר דברים שאבל אסור בהם	שפורש ממלאכה	שפ	
ש"פ ² - אמבטיה, טובות והנאות	מו"ק טו:	איסור רחיצה וסיכה [שפניו אסור בחמין, וכל גופו אפ"ל בצוננים]	שפורש מאמבטיה	שפא	
ש"פ - בסנדל, טובות והנאות	מו"ק טו:	איסור נעילת הסנדל	ש"פ בסנדל	שפב	
ש"פ - גברא, טובות והנאות	מו"ק טו:	איסור תשיש המיטה	שיעור פרישת גברא, [שפורש מגילוי ערוות אשתו]	שפג	
ש"פ - דברי תורה, טובות והנאות	מו"ק טו.	האבל אסור בתלמוד תורה	שפורש מדברי תורה	שפד	
שפת השלום, טובות והנאות	מו"ק טו.	איסור שאלת שלום	שפת השלום	שפה	
שפורס טליתו, טובות והנאות	מו"ק טו.	חיוב עטיפת הראש	שפורס	שפו	
שכופה מיטה זקופה, טובות והנאות	מו"ק טו.	חיוב כפיית המטה	שכופה מיטה זקופה	שפז	
שפורש וחולץ תפילין, טובות והנאות	מו"ק טו.	אסור להניח תפילין ביום ראשון לאבלות	שפורש מחבישת תפילין ³	שפח	
שפורש מטבילת בגד, טובות והנאות	מו"ק טו.	איסור כיבוס וגיהוץ	שפורש מטבילת בגד [=כיבוס]	שפט	
שציפורניו יחתוך בשינוי - מותר	מו"ק יח.	איסור גילוח ותספורת [ונטילת ציפורנים בכלי]	שציפורניו ושעריו - אסור ליטלם	שצ	
שמחה - צא, כבוד המת	מו"ק כב:	איסור שמחה	שמחה - צא	שצא	
שמחתו צימצם בחודש, כלי גילה	מו"ק כג.	איסור נישואין 30 יום	שחתן צימצם בחודש	שצב	
שימתין צאתו ג' [ימים] כשהוא אבל	מו"ק כא:	מתי האבל יכול לצאת מביתו	שימתין צאתו ג' [ימים]	שצג	
שלשה צדדים כבדו זכרו	מו"ק כז:	שלא להתקשות על המת יותר מדאי [ג' - לבכי, ז' - להספד, ל' - לתספורת]	שלשה צדדים	שצד	
שעת צאת האבלות ימתין טיפה	מו"ק יט:	מקצת יום [ז' ול'] ככולו	שעת צאת האבלות	שצה	
שלושים צורבים כואבים	מו"ק כ:	מי שלא התאבל בשבעה - משלים את האבלות כל 30, [ודין קריעה - ע"ש].	שצלול ומיושב בדעתו - לא התאבל ולא קרע, [שלושים צורבים]	שצו	
שצריך ז'... כעדים	מו"ק כ.	דיני עדות לנהוג אבלות על פיהם	שצריך ז' אעפ"י שזה עד א'	שצז	
ויקרא י - יום א' אנינות [וה"ה לאבלות] מהתורה. ו"א דממו"ק ית. - הל' כדברי המקל באבל משמע יש חיוב אבלות רק מדרבנן		אבלות יום ראשון דאורייתא, ו"א מדרבנן	יש צד חיוב אבלות מדאורייתא	שצח	
שצמצמו ימים טובים [את אבלות]	מו"ק יט.	רגל מפסיק את האבלות, ודין אבלות ברגל	שצמצמו ימים טובים [את אבלות]	שצט	
שבת - כבודו גדול	מו"ק כג.	דיני אבלות בשבת	שבת, [ת"הו דברים שבצינעא]	ת	
דברים הנוהגים כל זמן חוה"מ	מו"ק כד-כז	דברים הנוהגים בחול המועד	תאחר אבלות	תא	
תבא שמועה - כך נוהג	מו"ק כ.	שמועה קרובה ורחוקה	תבא שמועה	תב	
התנג. חייב להתאבל באותו היום	מו"ק ח.	ליקוט עצמות	התגלגלו/ליקטו עצמות קרובו	תג	

¹ בס"פ שפ-שפט - המקור מו"ק טו, ובו רמז לטובות והנאות שפורש מהם באבלות.

² ש"פ = שיעור/שיעורי פרישה.

³ (ש)פארך חבוש עליך - זה תפילין שאסור להניחם ביום ראשון לאבלות (רש"י מו"ק ט"א).